

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ

ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Αθήνα Γ 6 ΙΟΥΛΙΟΥ 1989

Αριθ. Πατέμη 12

Πρόσ

Το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης
Ελληνική Αστυνομία
Κλάδος Διοικητικής Υποστήριξης

Ενταύθα

Σχετ. υπ' αριθ. 1007/1/15-α από 19 Απριλίου 1989 δικό σας.

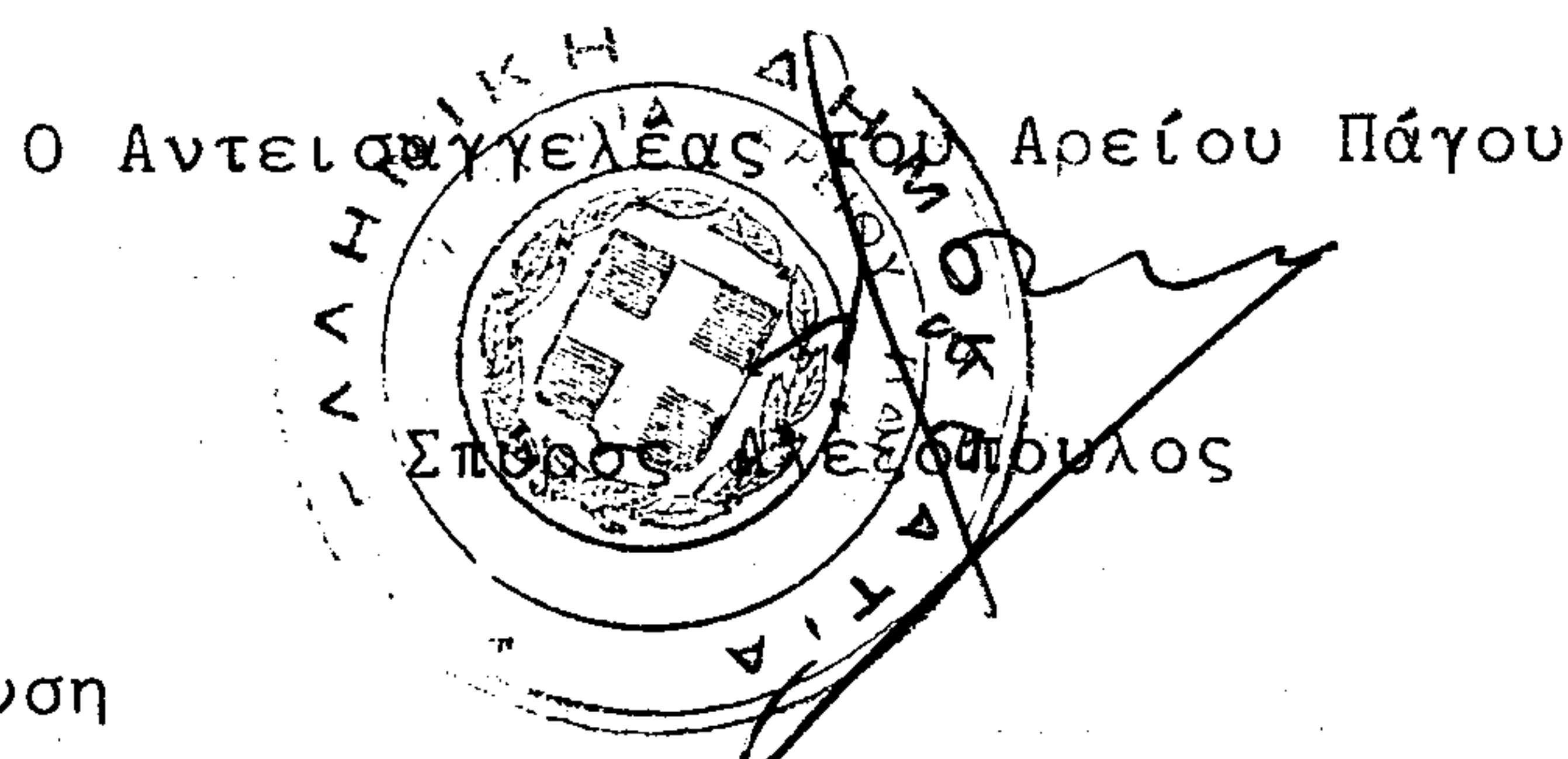
Σε απάντηση του πιο πάνω σχετικού το οποίον αναφέρεται στη φρούρηση ασθενών καταδίκων ή υποδίκων σε Νοσοκομείο εκτός Φυλακών, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

I.-Κατ' αρχήν συμφωνούμε με την υπ' αριθ. 3/12.12.1986 γνωμοδότηση του Εισαγγελέα Εφετών Κρήτης και την ερμηνεία την οποία δίλει στις σχετικές για το πιο πάνω θέμα νομοθετικές διατάξεις. Και κατά τη δική μας άποψη, οι σχετικές διατάξεις των άρθρων 27 παρ.4 και 36 παρ.7 του Σωφρονιστικού Κώδικα (Α.Ν.125/67) όπως η παράγρ.4 του άρθρ.27 προστέθηκε με το άρθρ.25 του Ν.410/1976 ως ειδικές, κατισχύουν εκείνης του άρθρου 196 του Κανονισμού Υπηρεσίας Χωροφυλακής (Β.Δ. της 22.3.1950) σύμφωνα με όσα εκθέτονται στην πιο πάνω γνωμοδότηση που κι εσείς επικαλείσθε. Αιόμη θα μπορούσαμε να προσθέσουμε ότι η μέριμνα της Πολιτείας για το υπέρτατον αγαθό της ζωής και της υγείας εκείνων που για διαφόρους λόγους κρατούνται στις φυλακές της Επικρατείας, δεν μπορεί να εξαρτάται από το άν υπάρχουν ή όχι στα διάφορα Νοσηλευτικά Ιδρύματα της Χώρας θάλαμοι που παρέχουν εγγυήσεις ασφαλείας για την φύλαξη αυτών των ατόμων. Έτσι κι εμείς πιστεύουμε ^{ότι} αρμόδια υπηρεσία μεταγωγών οφείλει να εκτελεί απροφασίστως την σχετική εντολή του Εισαγγελέα, ο οποίος

δεν δικαιούται ν' αρνηθεί την μεταγωγή σε Νοσοκομείο κρατουμένου που έχει ανάγκη νοσοκομιακής περίθαλψης, κατά τη σχετική βεβαίωση του ιατρού της φυλακής με την αιτιολογία ότι το Νοσηλευτικόν Ίδιουμα που θα περιθάλψει τον κρατούμενο δεν διαθέτει θάλαμον με εγγυήσεις ασφαλείας.

Βεβαίως δεν παραβλέπουμε τις σοβαρές δυσχέρειες που υπάρχουν για την ασφαλή φύλαξη τέτοιων κρατουμένων σε Νοσηλευτικά Ίδιουματα της Χώρας και συμφωνούμε με την άποψή σας ότι η Πολιτεία έχει υποχρέωση να διαμορφώσει κατάλληλους χώρους για το σκοπό αυτό και ότι σε περιπτώσεις αποδράσεων κρατουμένων δεν πρέπει να επιρρίπτωνται όλες οι ευθύνες στα Αστυνομικά όργανα που είχαν αναλάβει τη φρούρηση αυτών που απέδρασαν, ίδιας όταν η απόδραση έγινε από χώρους που δεν παρέχουν τις πιο πάνω εγγυήσεις. Είναι θέμα πραγματικό σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, η ύπαρξη πειθαρχικής ή ακόμη και ποινικής ευθύνης των αρμοδίων αστυνομικών οργάνων, τα οποία θα πρέπει να κρίνονται με κάθε επιείκεια στις περιπτώσεις που οι δροτ ασφαλείας του θαλάμου κρατήσεως ήσαν ανύπαρκτοι.

Τα πιο πάνω δεν μεταβάλλονται από τις διατάξεις του νέου Ν.1851/1989 (κάθινα βασικών κανόνων για τη μεταχείριση των κρατουμένων) ο οποίος θα ισχύσει από 1 Ιανουαρίου 1990.-

Κοινοποιείται
Υπουργείον Δικαιοσύνης Δ/νση
Σωφρονιστικής Αγωγής Ενηλίκων